

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2019. év igéje:

„Törekedj békességre,
és kövesd azt!”

(Zsolt 34,15)

VI. évf. 5. szám,
2019.01.27.

Vízkereszt ünnepe után
3. vasárnap

Kiadó: Jakab Béla parókus lelkész, szerkesztő: Proksza Gyula
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773 ~ Jakab Béla: +36-20-8242989 ~ E-mail: obudev@gmail.com

HOL VAN ILYENKOR AZ ISTENETEK?

Amikor e sorokat írom, az ökumenikus imahét a közepén tart. Gyülekezetéről-gyülekezetre haladva olvashatjuk az interneten a szebbnél-szebb beszámolókat. Nem kis túlzással, csodákat élnek meg azok, akik időt nem sajnálva, részt vesznek egy-egy ilyen alkalmon, ahol az igazságról hallhatnak. Isten igazságáról.

Ebbe az ünnepi eufórikus hangulatba tört be a maga fájdalmával a budapesti református Ráday kollégiumi tüzeset és a halálos áldozatról szóló hír. Minden jóérzésű embert sokkolt e tragikus esemény. Nem bűnbakot keres ilyenkor az ember, hanem vigaszt. A médiumok azonban a hírből élnek, és az emberi érzélem skizofrenikus megnyilvánulásából. Hol van ilyenkor az Istenetek? – hangzik a szembesítő kérdés a fájdalmával küszködő ember felé.

Hol is van? Nem újkeletű ez a fájdalmas és provokáló kérdés. Jézusnak is feltették. A választ nem lehet tudományosan megfogalmazni. Nem használhatunk semmiféle képletet, bevett terápiát. A helyzet, amelyben elhangzik, ugyanúgy változik, mint az okozott fájdalom. Hol volt akkor Isten? Az emberrel! Hasonlóképpen, mint a veronai buszbalesetkor, aminek néhány napja volt az évfordulója. Isten ott volt a buszon. A szenvedő emberrel volt. Az emberi hibákból, vagy más okból származó katasztrófák közepette ott van Isten a sebesülttel, a másokat megmentő hőssel, az elhunytal is utolsó pillanataiban, és a gyászolók szenvedésében. Velünk éli át a tragédiát, és ad erőt a kimondhatatlan fájdalmak elviselésében.

Az imahéten ezt az igazságot halljuk emlékeztetésül, és reménykedünk abban, hogy akik hallanak róla, azoknak az élete meg fog változni. Nem vagyunk sokan az imahét alkalmain, százalékot sem tippelnék, de együtt vagyunk. Kezet fogunk egymással, mosolyunkkal biztatjuk a hátul ülőket, hogy örülünk nekik. Együtt vagyunk, és együtt érzünk, mert Krisztus erre tanította az övéit. Együtt vagyunk az egyelőre ismeretlen elhunyt hozzátartozóival, a vizsgaidőszak közepén lévő és pillanatnyilag hajléktalan teológus hallgatókkal. Erőt is kapunk az együttérzéshez, az emberrel szenvedő Isten jelenlétében.

Akik ilyenkor feltették a címben szerelő kérdést, nem bántottak meg egyetlen hívő embert sem, még ha ez is lett volna szándékuk. Megnyitotta a szemünket és a szívünket, hogy nem vagyunk egyedül sem örömünkben, sem bánatunkban.

Jakab Béla parókus lelkész

Betegeket gyógyító Jézus

Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatasz.” Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: „Akarom. Tisztulj meg!” És a lepra azonnal letisztult róla. Ekkor így szólt hozzá Jézus: „Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánld fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes elrendelt, bizonyságul nekik.

Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte: „Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak.” Jézus így szólt hozzá: „Elmegyek, és meggyógyítom.” De a százados ezt felelte rá: „Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Mondom az egyiknek: Menj el! – és elmegy, a másikonak: Jöjj ide! – és idejön, vagy szólok a szolgámnak: tedd meg ezt! – és megteszi.” Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt kíséreihez: „Bizony, mondom néktek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben. De mondom néktek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában; akik pedig Isten országa fiainak tartják magukat, kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.” A századosnak pedig ezt mondta Jézus: „Menj el, és legyen a te hited szerint.” És meggyógyult a szolga még abban az órában.

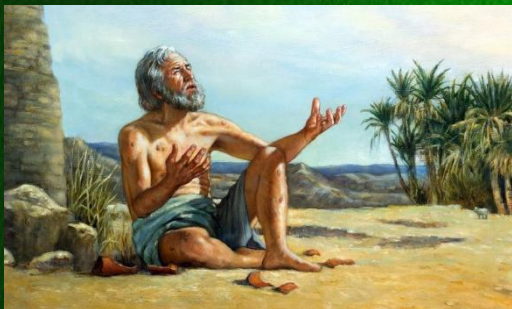
Mt 8, 1-13

„Csak hírből hallottam rólad,
de most saját szememmel láttalak.
Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok... ”

(Jób 42,5-6)

Jób istenfélő ember volt, mégis egyszerre annyi csapás szakadt rá, hogy alig tudta elviselni. Gyermekeire ráomlott a ház, és mind odavesztek. Utána elveszítette minden vagyonát, fájdalmas betegség támadta meg, és még a felesége sem állt igazán mellette. Szíve tele volt kérdésekkel, amelyek mind így kezdődtek: miért?

Először önmagában töprengett. Saját magával akarta megbeszélni azt, amit nem értett, de semmire sem jutott.

Akkor meglátogatták barátai, nekik tette fel kérdéseit. Ők azonban nem ezekre válaszoltak, hanem mondták a magukét. Sok beszédük, vádjuk csak még keserűbbé tette ezt a szenvedő embert.

Ezután elsorolta miértjeit Istennek. Isten végighallgatta, aztán emlékeztette őt arra, hogyan teremtette a világot, és ahogy hallgatta Isten nagy tetteit, Jób előtt felragyogott az Úr páratlan nagysága, szentsége, s ez többet mondott neki, mint ha egyenként felelt volna kérdéseire. Átéltte, hogy nem egyenrangú felek társalognak, Isten a teremtő, ő pedig csak teremtmény. De van gazdája a világnak, akinek gondja van mindenre és mindenkire. Ő tudja, hogy mit cselekszik. Ismeri Jób helyzetét, és nála már készen van a szabadítás. Felismerte, hogy hiányos információk alapján vont le téves következtetéseket.

Isten jelenléte, hatalmának, bölcsességének, szeretetének megtapasztalása lett az igazi válasz Jób kérdéseire. Még mindig nem értett sok mindent, de bízni kezdett Istenben, és békesség, reménység, bizonyosság ébredt a szívében. Isten pedig levette róla szenvedése terhét.

Pillanatnyi szenvedésének szemüvegén át nem mindig a valóságot látja az ember. Ez a szemüveg torzít. De Isten elé állva világosságot nyer a szenvedő, s kiderül, hogy nem minden kérdésére kell választ kapnia. Meglátja, hogy

„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha – legszebb perceinkben
– A színéből is valamit.”

(Reményik Sándor)

Forrás: https://velunkazisten.hu/kegyelem_harmatja/0127_Miert

Tájékoztató és hívogató

✦ Hitoktatás

Gyülekezeti házban – hétfő 17,00 óra.

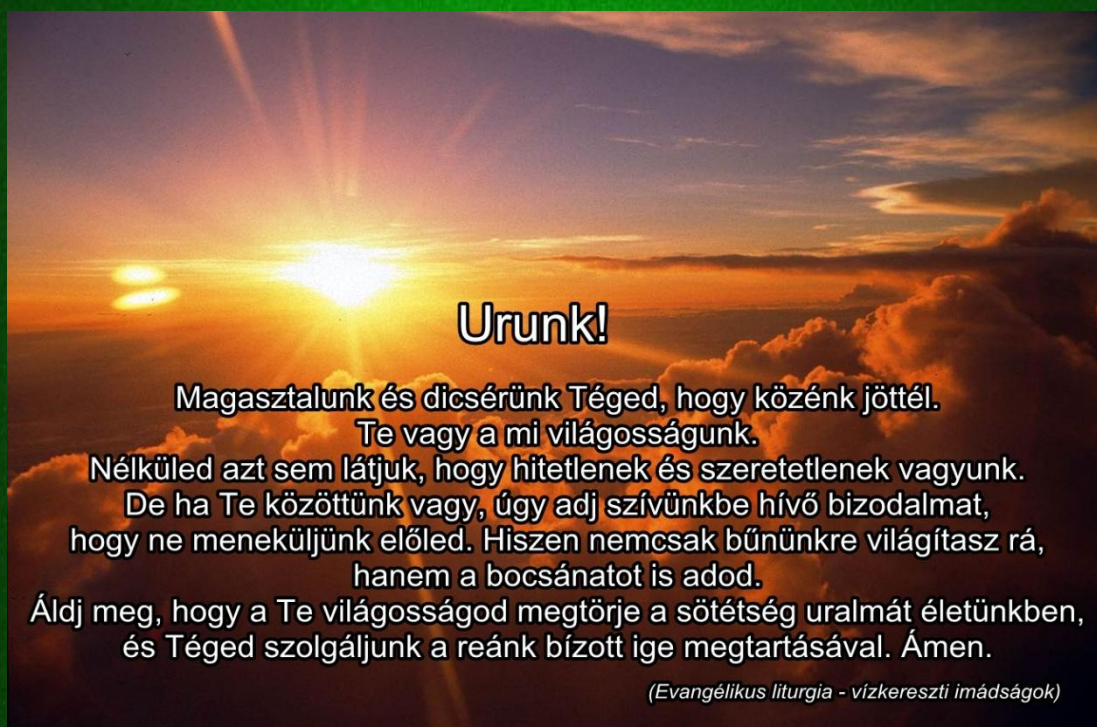
Iskolákban – órarend szerint. Az iskolai hitoktatást egy főállású hitoktató, és három óraadó végzi 13 iskolában, 53 órában.

✦ Konfirmandus előkészítő oktatás

– minden hónap második hétvégéjén péntek délutántól szombat estig a gyülekezeti házban.

✦ Bibliaóra

– szerdánként 10,00 órakor.

Urunk!

Magasztalunk és dicsérünk Téged, hogy közénk jöttél.
Te vagy a mi világosságunk.
Nélküled azt sem látjuk, hogy hitetlenek és szeretetlenek vagyunk.
De ha Te közöttünk vagy, úgy adj szívünkbe hívő bizodalmat,
hogy ne meneküljünk előled. Hiszen nemcsak bűnünkre világítasz rá,
hanem a bocsánatot is adod.
Áldj meg, hogy a Te világosságod megtörje a sötétség uralmát életünkben,
és Téged szolgáljunk a reánk bízott ige megtartásával. Ámen.

(Evangélikus liturgia - vízkeresztli imádságok)

